

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512235849
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1512235849.15

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v spore žalobcu: Contesta, s.r.o., IČO: 46106511, so sídlom Vyšehradská 4, Bratislava, zast.: Advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36857548, so sídlom Nám. SNP 3, Trnava proti žalovanému: I. L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, H., zast. JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, so sídlom Krížna 47, Bratislava, o zaplatenie 4,01 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 61,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **zastavuje**.

II. Žalobcovi súd **priznáva** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.12.2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 35,59 eur spolu s príslušenstvom.

2. Uznesením č. k. 12C/60/2013-194 zo dňa 21.5.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/438/2014-235 zo dňa 29.10.2014 súd konanie v časti istiny 31,58 eur zastavil s tým, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým bude konanie v prejednávanej veci ukončené.

3. Podaním zo dňa 15.5.2018 oznámil žalovaný súdu, že nakoľko ho súdny spor neprimerane zaťažuje, rozhodol sa ďalej nepredlžovať súdny spor a na bankový účet žalobcu uhradil zostatok žalovanej istiny v sume 4,01 eur. Zároveň uhradil aj úrok z omeškania vo výške 3,63 eur. Uviedol tiež, že uspokojením nároku žalobcu nepotvrďuje dôvodnosť nároku, ale má záujem ukončiť súdny spor, ktorý doposiaľ nie je zrejmé, z akého dôvodu bol iniciovaný. Bez ohľadu na uvedené, vzhľadom k výške sumy žalovanej žalobcom, žalovaný túto uspokojil bez meritórneho rozhodnutia vo veci, nakoľko nemá záujem byť naďalej účastníkom súdneho sporu. Toto podanie súd vyhodnotil zároveň ako súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby.

4. Podaním doručeným súdu dňa 22.5.2018 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť s tým, aby súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co/144/2018-366 zo dňa 28.9.2018 odvolaním žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu a teda vyzvať žalovaného za účelom oznámenia, či so späťvzatím žaloby (vo zvyšku) súhlasí a zároveň posúdi opodstatnenosť nároku, ktorý voči žalobcovi uplatnil žalovaný vzájomnou žalobou, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania.

6. Na základe výzvy tunajšieho súdu v súlade s pokynom odvolacieho súdu žalovaný podaním zo dňa 30.1.2019 súdu oznámil, že ako už uviedol vo svojom písomnom podaní zo dňa 2.5.2018 označenom ako „Oznámenie o zaplatení istiny a úroku z omeškania“, poukazujúc na výšku sumy žalovanej žalobcom - 4,01 eur, žalovanú istinu spolu s úrokom z omeškania uspokojil bez meritórneho rozhodnutia veci, nakoľko nemá záujem byť naďalej účastníkom konania. Žalovaný opätovne vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby žalobcom v plnom rozsahu, avšak žiadal, aby o trovách konania súd rozhodol aplikujúc ust. § 257 CSP, a teda žiadnej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Hoci žalovaný dobrovoľne, bez meritórneho rozhodnutia súdu uspokojil žalovaný nárok žalobcu, týmto jeho dôvodnosť nepotvrdil. Mal výlučne záujem ukončiť súdny spor, ktorého dôvodnosť mu doposiaľ nie je známa, nakoľko časť nároku sa týkala skutočnosti, že žalobca nedoručil žalovanému zálohové predpisy spolu so zmluvou o výkone správy. Žalovaný je zároveň presvedčený, že nedostatočná špecifikácia žalobného petitu, ktorá ani po piatich rokoch trvania súdneho sporu žalovanému neumožňuje jednoznačne vyčíslieť konkrétnu sumu úroku z omeškania, je jednoznačne existenciou dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žiadnej zo sporových strán. Na opätovnú výzvu súdu žalovaný doplnil, že svoju vzájomnú žalobu zo dňa 17.6.2014 berie v celom rozsahu späť a konanie žiada zastaviť, pričom zopakoval, že vzhľadom na charakter a priebeh sporu žiada, aby súd aplikujúc ust. § 257 CSP nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

7. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods.1 veta druhá CSP na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť, konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Náhrada trov konania je ovládaná zásadou úspechu vo veci, ktorú dopĺňa zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie, ktorá znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán sporu, ktorá zavinila, že vznikli. Konanie môže byť zastavené z rôznych procesných dôvodov, pričom najčastejšie dochádza k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Samotná zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. Zavinenie môže existovať tak na strane žalobcu ako aj na strane žalovaného.

14. Obsahom rozhodnutia R V/1968, okrem iného je, že „Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.“

15. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu). (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010)

16. Účelom ustanovenia § 257 CSP (podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa) je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v

rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu.

17. V danom prípade súd nevidí taký dôvod osobitného zreteľa, na základe ktorého by žalobcovi uprel právo úspešnej strany na náhradu trov konania. Je nepochybné, že spor pretrváva šesť rokov, pričom pôvodne žalovanou istinou uplatnenou žalobcom bola suma 35,59 eur s príslušenstvom, ktorá od decembra 2014 bola ponížená na sumu 4,01 eur v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom z dôvodu čiastočnej úhrady žalovaným. (Proti uzneseniu o čiastočnom zastavení konania sa žalovaný odvolal, pričom z odôvodnenia potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že v dôsledku čiastočného zastavenia konania nebude odporcovo postavenie neistým a žiadnym spôsobom mu nebude brániť v uplatnení jeho práv.) Obrana žalovaného v priebehu sporu spočívala v tom, že žalobcom uplatnená pohľadávka neexistuje, naopak že žalovaný má preplatok vyplývajúci z vyúčtovania nákladov, a nie nedoplatok, ako aj v tom, že žalobca ako nový správca žalovanému nedoručil zmluvu o výkone správy riadne a včas, ako aj zálohový predpis. Z hľadiska posudzovania procesného zavinenia zastavenia konania podstatným zostáva, že žalovaný dôvodnosť uplatneného nároku v konečnom dôsledku uznal uhradením celej zvyšnej časti pohľadávky, vrátane príslušenstva, ako aj späťvzatím vzájomnej žaloby, ktorou si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nevráteného preplatku, keď práve v tejto okolnosti vidí dôvod hodný osobitného zreteľa. Dôvodí, že hoci dobrovoľne, bez meritórneho rozhodnutia súdu uspokojil žalovaný nárok žalobcu, týmto jeho dôvodnosť nepotvrdil, pričom mal len záujem ukončiť súdny spor, ktorého dôvodnosť mu doposiaľ nie je známa. Je potrebné pripomenúť, že všetky žalovaným namietané skutočnosti (riadne a včasné nedoručenie zmluvy o výkone správy, neexistencia pohľadávky, príp. účtovanie poplatku za upomienku), a teda dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku bolo možné ozrejmiť ešte pred podaním žaloby, príp. v priebehu sporu. K tomuto však nedošlo zrejme pre absenciu konštruktívnej komunikácie strán sporu. S ohľadom na výšku uplatnených nárokov či už zo strany žalobcu, alebo aj zo strany žalovaného a s ohľadom na dĺžku sporu, nie je preto podľa názoru súdu z hľadiska procesnej ekonomie namieste posúdiť žalovaným uvedené dôvody ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi.

18. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj s prihliadnutím k ustálenej judikatúre, a to vzhľadom k tomu, že dôvodom úplného späťvzatia žaloby bola úhrada žalovanej istiny a príslušenstva až po podaní žaloby, a rovnako tak aj späťvzatia vzájomnej žaloby, súd zastáva názor, že procesne zaviniť zastavenie konania žalovaný, a preto nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi ako strane úspešnej v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.